

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 07.02.2014, sp. zn. 93 Co 56/2013, ECLI:CZ:MSPH:2014:93.CO.56.2013.1

Číslo: 48/2014

Právní věta: Nevydá-li soud elektronický platební rozkaz a pokračuje-li v řízení, je doplatek doměřeného soudního poplatku splatný až v souvislosti s rozhodnutím soudu o věci samé.

Soud: Městský soud v Praze

Datum rozhodnutí: 07.02.2014

Spisová značka: 93 Co 56/2013

Číslo rozhodnutí: 48

Číslo sešitu: 5

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Elektronický platební rozkaz, Poplatky soudní

Předpisy: § 174a o. s. ř.

§ 4 odst. 1 písm. i) předpisu č. 549/1991Sb. ve znění do 31.12.2013

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Napadeným usnesením ze dne 5. 9. 2013 (výrokem I.) O b v o d n í s o u d pro Prahu 4 zastavil řízení podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „poplatkový zákon“), z toho důvodu, že žalobce nedoplatil soudní poplatek za návrh na zahájení soudního řízení, který mu byl dodatečně doměřen, neboť podle nalézacího soudu nebyla splněna podmínka pro vydání elektronického platebního rozkazu podle ustanovení § 172 odst. 1 a § 174a odst. 3 o. s. ř. (uplatněné právo na zaplacení peněžité částky nevyplývá ze skutečností uvedených v návrhu). Současně rozhodl (výrokem II.) o nákladech řízení tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu podle § 146 odst. 2, věta druhá, o. s. ř.

Proti usnesení podala žalobkyně včasné odvolání, v němž navrhla jeho zrušení a vrácení soudu prvního stupně k dalšímu řízení. Namítá především, že soud prvního stupně mohl vydat elektronický platební rozkaz, neboť k návrhu připojila listinné důkazy, z nichž uplatněné právo na zaplacení peněžité částky vyplývá, a pokud tak neučinil, jedná se o jeho libovůli, která činí rozhodování soudu nepředvídatelným a porušuje tak právo žalobce na spravedlivý proces garantovaný Listinou základních práv a svobod a evropskými předpisy.

M ě s t s k ý s o u d v Praze usnesení soudu prvního stupně změnil tak, že se řízení nezastavuje.

Z o d ů v o d n ě n í :

Odvolací soud přezkoumal z podnětu podaného odvolání napadené usnesení (§ 212, § 212a odst. 5, 6 o. s. ř.), a aniž nařizoval jednání (§ 214 odst. 1 písm. c/ o. s. ř.), dospěl k následujícím závěrům: Poplatkový zákon v položce 2 bodu 2 Sazebníku stanoví, že pokud nebyl vydán elektronicky platební rozkaz, „doměří“ soud poplatek podle položky 1. To znamená, že žalobce (a poplatník zároveň) ztrácí výhodu „slevy“, kterou by ovšem měl ztratit jen ve výjimečných případech, především v těch, v nichž je žaloba zřejmě neprojednatelná či nedůvodná, což však není případ žaloby v této věci. Pokud poplatkový zákon říká, že soud doplatek „doměří“, není to totéž, co „vyzve“ (§ 9 odst. 1 poplatkového zákona) k zaplacení soudního poplatku. To ostatně vyplývá i ze systematického zařazení úpravy doměření poplatku až do Sazebníku, zatímco výzva (v případě nezaplacení poplatku nebo zaplacení v nesprávné výši) je upravena v samotném zákonu - v jeho „hlavních“ ustanoveních.

S ohledem na výše uvedené je třeba vyložit i otázku splatnosti doměřeného doplatku v případě převodu věci z agendy CEPR do agendy C (který by měl být jen výjimečný). Odvolací soud totiž dospívá odlišně od soudu prvního stupně k závěru, že doplatek doměřeného poplatku není splatný podáním formulářové elektronické žaloby (na rozdíl od sníženého poplatku za žalobu) podle § 4 odst. 1 písm. a), nýbrž podle § 4 odst. 1 písm. i) poplatkového zákona až v souvislosti s rozhodnutím soudu ve věci samé. Nejde totiž o případ, kdy žalobce zaplatil poplatek v nesprávné výši a měl by být vyzván k jeho doplacení pod hrozbou zastavení řízení, ale o případ, kdy nedoplatek na poplatek vznikl v souvislosti s převodem věci z agendy CEPR do agendy C, který navíc nemůže žalobce jakkoliv ovlivnit. V takovém případě bude sice povinností žalobce, případně podle výsledku řízení žalovaného, doměřený poplatek zaplatit, ale až tehdy, kdy se stane splatným, tedy v návaznosti na právní moc konečného rozhodnutí.

Jinak řečeno - v případě návrhu na vydání elektronického platebního rozkazu vzniká poplatková povinnost podáním návrhu ve „zlevněné“ výši a pokud je poplatek v této výši zaplacen, povinnost je splněna. Jestliže soud „doměří“ poplatek při nevydání elektronického platebního rozkazu do plné výše, neznamená to, že by vznikala nová poplatková povinnost splatná k okamžiku podání návrhu (fakticky zpětně), ani k následné výzvě (vyzývat lze jen ke splnění poplatkové povinnosti, která již vznikla a je splatná), ale nanejvýš k okamžiku rozhodnutí.

Pokud zastavil nalézací soud řízení již nyní, rozhodl předčasně a proto odvolací soud podle ustanovení § 220 o. s. ř. napadené usnesení soudu prvního stupně změnil tak, že se řízení nezastavuje. Touto změnou je dotčen i akcesorický výrok o náhradě nákladů řízení, který tím odpadá. Bude na soudu prvního stupně, aby nejprve meritorně rozhodl a teprve poté doměřil doplatek soudního poplatku.